

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010242
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819010242.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému Z. Ž.F., J.. XX.XX.XXXX I. I. J. Y., Y. G. Č. Č.. XXX, Q.. I. J. Y., prechodne bytom S. XXXX/XX, E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Z. Ž., J.. XX.X.XXXX I. I. J. Y., Y. G. Č. XXX, Q.. I. J. Y., prechodne bytom E., S. XXXX/XX, živnostník

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 19.12.2018 asi o 16:20 hod. viedol dodávkové motorové vozidlo zn. Renault Master s ev. číslom I.-XXXCN po ulici Duklianskych Hrdinov vo Vranove nad Topľou smerom do centra mesta, kde odbočoval vľavo na ulicu Boženy Němcovej a na prechode pre chodcov neskoro spozoroval chodkyňu poškodenú S. G., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. N.O. XXXX/XX, I. J. Y., ktorá prechádzala po prechode pre chodcov z pravej strany na ľavú v smere jazdy motorového vozidla, pričom na prechode pre chodcov motorové vozidlo obvineného prednou časťou narazilo do poškodenej, ktorá pri zrážke utrpela zlomeninu pravej ramennej kosti a pomliaždenie pravého lakťa s dobou liečenia najmenej 6 týždňov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona
z a t o m u u k l a d á

podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Trestného zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených spoločnosť Sociálna poisťovňa, pobočka Košice, Festivalové nám. 1, 041 84 Košice, IČO: 30 807 484, Dôveru zdravotnú poisťovňu, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 a S. G., J.. XX.X.XXXX, G. I. J. Y., N.. F. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona

Na hlavnom pojednávaní konanom po prednesení obžaloby prokurátorom súd pred výsluchom obžalovaného podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku poučil o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku a zároveň ho poučil podľa § 257 ods. 2 Trestného poriadku. Obžalovaný po riadnom poučení urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku toto vyhlásenie obžalovaného prijal a súčasne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhradou škody.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, listinnými dôkazmi a to správami a potvrdením o výške vyplatených dávok Sociálnou poisťovňou, prehľadom náhrady vynaložených nákladov spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., výpisom z evidenčnej karty vodiča, výpisom z obchodného a živnostenského registra, správou Obce Č. a Mesta E., výpisom z evidencie priestupkov, odpisom registra trestov, rozsudkom Najvyššieho súdu SR 4Tdo/37/2017 a uznesením Krajského súdu v Prešove 7To/27/2019, výpisom evidencie správnych deliktov a priestupkov, lustráciou v Sociálnej poisťovni, lustráciou v registri obyvateľov, dokladom vystaveným spoločnosťou W., posudkom Úradu práce, soc. vecí a rodiny Vranov nad Topľou a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný Z. Ž. uviedol, že je slobodný a je živnostník od roku 2006, pričom sa venuje oblasti vnútroštátnej a medzinárodnej nákladnej cestnej prepravy. Býva s rodičmi, obaja sú staršie ročníky, mama je ročník XXXX, potrebuje opateru a starostlivosť, má rôzne zdravotné problémy a potrebuje stále navštevovať určitých lekárov. Musí s ňou absolvovať aj všetky vyšetrenia, nakoľko jej zdravotný stav jej ich neumožňuje absolvovať samej. Otec má tiež zdravotné problémy, ale dokáže vyšetrenia absolvovať sám, no vzhľadom na svoj vek má problémy šoférovať a takisto ho musí odvieť. Čo sa týka súrodencov, má len jednu sestru, je vydatá, býva v G., vôbec nie je v jej možnostiach zabezpečovať starostlivosť o rodičov. Pokiaľ sa týka vozidla Renault Master, s ktorým spáchal skutok, má ho na leasing od roku 2018, ešte ho stále spláca a to až do roku 2022, keďže leasing bol na 48 mesiacov, spláca leasingovú splátku ako aj splátku za poistenie, čo je mesačne 505 eur. Nahlásil túto poisťovňu udalosť v poisťovni, v ktorej je zákonné poistenie motorového vozidla a s poisťovňou komunikuje, no nemá vedomosť o tom, aby niektorému z poškodených bolo poskytnuté nejaké plnenie alebo aby sa viedli nejaké iné konania v súvislosti s náhradou škody. Nezamestnáva žiadne osoby, vo firme má vedeného len otca ako starobného dôchodcu a to nie na trvalý pracovný pomer, ale na dohodu a tam je predmet činnosti pomoc v súvislosti so starostlivosťou o motorové vozidlo, o jeho údržbu pričom je tam určený presný rozsah hodín, koľko môže na základe tejto činnosti pracovať. Čo sa týka ciest do zahraničia, tak je to každý týždeň pravidelne, teraz je to obmedzené z dôvodu pandémie. Časťou tejto činnosti sú aj služby zasielateľstva, kde na danú prepravu tovaru si môže objednať iného prepravcu, teda vie zabezpečovať aj sprostredkovanie prepravy. V zahraničí sa zdržiava podľa toho, do akej krajiny ide, v Poľsku je to preprava na ten jeden deň, napríklad odchádza skoro ráno, tovar vyloží, naloží iný a večer sa vracia na Slovensko. Do Rakúska odíde niekedy v noci a vráti sa ďalší deň v noci. Nejedná sa o také prepravy, kde

by sa zdržiaval v zahraničí po sebe viac dní. Tá medzinárodná cestná preprava nezahŕňa len kamiónovú dopravu, ale spadá pod to aj doprava, kde celková nosnosť vozidla presahuje nosnosť 3,5 tony.

V súvislosti s uplatnenými nárokmi na náhradu škody Sociálna poisťovňa potvrdila výšku vyplatených dávok nemocenského poškodenej v sume 353,90 eur a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. uplatnila nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej S. G. v sume 137,07 eur.

Z evidenčnej karty vodiča a z výpisu z centrálnej evidencie priestupkov obžalovaného súd zistil, že vodičské oprávnenie mu bolo vydané v roku 1994. Po spáchaní skutku v tejto veci sa dopustil jedného priestupku na úseku cestnej premávky ale ako chodec, keď porušil povinnosti chodca pri prechádzaní cez cestu. Mimo tohto, teda do doby spáchania skutku má obžalovaný ďalších 10 záznamov v súvislosti so spáchaním priestupku, jednalo sa taktiež o priestupku za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, prípadne zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom bol obžalovaný riešený v súvislosti s prekročením rýchlosti jazdy dňa 18.01.2016, bola mu uložená v blokovom konaní pokuta 30 eur. V ďalšom to boli priestupku v súvislosti s nesplnením povinnosti pri oznámení vyradenia vozidla z evidencie (dňa 30.05.2016), za porušenie povinnosti použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať (dňa 7.9.2016) za čo bol riešený len napomenutím, za prekročenie prípustnej hmotnosti vozidla (dňa 19.12.2017). Tiež dňa 10.04.2017 bol obžalovaný riešený v blokovom konaní pokutou za priestupok v súvislosti s iným spôsobom porušenia bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky - všeobecné povinnosti účastníka cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm.) zákona č. 372/1990 Zb. v spojení s § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., teda že nemal pri sebe doklady predpísané zákonom potrebné na vedenie vozidla a za porušenie všeobecne záväzného predpisu o BCP iným konaním bol priestupkovo postihnutý dňa 27.07.2017, ktoré konanie súviselo s používaním telefónu počas vedenia vozidla. Dňa 19.02.2018 bol riešený v blokovom konaní pokutou za priestupok v súvislosti s iným spôsobom porušenia bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky závažným spôsobom - nepoužitie bezpečnostných pásov podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. v spojení s § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.

Podľa výpisu z Obchodného registra má obžalovaný uvedené predmety činnosti podnikania - medzinárodná cestná preprava tovaru, ktorá je podnikaním, zasielateľstvo, výroba jednoduchých drevárskych výrobkov, zostavovanie stolárskych dielcov alebo súčastí z dreva do finálnych produktov a ich údržba, opracovanie drevnej hmoty a výroba komponentov z dreva a kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod).

Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že predmetom živnostenského podnikania obžalovaného sú jednak činnosti uvedené vyššie ako sú zapísané v obchodnom registri a taktiež ešte činnosť zostavovanie stolárskych dielcov alebo súčastí z dreva do finálnych produktov a ich údržba.

Obec Č. k osobe obžalovaného oznámila, že býva spolu s rodičmi v rodinnom dome a doposiaľ nebol riešený komisiou verejného poriadku.

Mesto E. uviedlo, že obžalovaný sa zdržiava v obci Č.. V evidencii nemajú záznam o tom, že by sa dopustil trestnej alebo inej protiprávnej činnosti, pre ktorú by sa muselo voči nemu viesť konanie niektorým orgánom miestnej alebo štátnej správy.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného tento má uvedený len jeden záznam v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 6T/64/2006, no z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo 33/2017 bolo vyslovené, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.12.2016 sp. zn. 7To 4/2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.09.2015 sp. zn. 6T/64/2004 a v konaní, ktoré im predchádzalo pri zistení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku bol porušený zákon. Následne bolo v tomto konaní rozhodnuté rozsudkom zo dňa 29.5.2019, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený a z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.01.2020 sp. zn. 7To/27/2019 je zrejmé, že predseda senátu zobral na vedomie späťvzatie odvolania okresného prokurátora proti tomuto rozsudku.

Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný je odvádzateľom poistného ako samostatne zárobkovo činná osoba a to od 01.07.2007.

Lustráciou v registri obyvateľov súd zistil, že obžalovaný je slobodný a bezdetný a jeho rodičmi sú Z. Ž., J.. XXXX a M. Ž., J.. XXXX.

Z potvrdenia spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s. vyplýva, že obžalovanému poskytla úver, pričom predmetom financovania bol úžitkový automobil Renault Master, doba splácania bola stanovená na 48 mesiacov, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 5.8.2018.

Podľa posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranov nad Topľou zo dňa 20.2.2006 je zrejmé, že matka obžalovaného M. Ž., J.. XX.XX.XXXX je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom jej z tohto postihnutia vyplývajú sociálne dôsledky v oblasti mobility, keď v dôsledku ťažkých zmien má výrazne obmedzenú pohybovú schopnosť, pohybuje sa pomocou ortopedickej pomôcky, nie je schopná dlhšej chôdze a ani dlhšieho státia a nie je schopná sa premiestniť k prostriedkom verejnej hromadnej dopravy osôb, nastupovať do nich a vystupovať za takých podmienok ako zdravý občan a preto je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Úrad tiež v posudku konštatuje, že pri takých úkonoch ako sú obúvanie topánok, varenie, upratovanie, nákupy a domáce práce a pri sprievode túto pomoc poskytuje manžel v rámci prirodzených rodinných vzťahov.

Keďže obžalovaný urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a súd toto jeho vyhlásenie prijal, pričom takéto vyhlásenie sa pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutie považuje za priznanie spáchania skutku, súd ho uznal za vinného z vo výrokovej časti uvedeného prečinu.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku a skutok úprimne oľutoval. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd nezistil a tak ukladal súd trest pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý trestný čin, je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženie zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou. V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými

páchateľmi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhľadom, že niektorý z dôsledkových účelov trestu -napr. odstránenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Základným princípom podmieneného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmienne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Berúc do úvahy vyššie uvedené potom súd za primeraný a zodpovedajúci účelu trestu považoval trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov a súd mal súčasne za to, že sú splnené podmienky pre to, aby súd výkon trestu podmienne odložil a to berúc do úvahy jednak osobu obžalovaného ako páchatel'a, ktorý podľa odpisu z registra trestov nebol súdne trestaný, aj keď bol priestupkovo postihnutý a taktiež prihliadol na osobné a rodinné pomery obžalovaného, najmä na skutočnosť, že obžalovaný sa stará o svojich rodičov, ktorými skutočnosťami sa bude súd zaoberať aj nižšie. Súčasne súd pri povolení podmieneného odkladu určil skúšobnú dobu, keď za primeranú a takú, po ktorú je potrebné sledovať správanie sa obžalovaného, považoval skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchatel'ovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti opätovne spáchal. Na druhej strane je pravdou, že nie je nevyhnutnou podmienkou, aby súd zakázal výkon takej činnosti, v súvislosti s výkonom ktorej sa páchatel' dopustil trestnej činnosti, no to osobitne len vtedy, ak by konkrétne okolnosti prípadu a najmä funkcia generálnej prevencie si uloženie trestu zákazu činnosti nevyžadovali. Podľa názoru súdu v danej trestnej veci v súvislosti s konaním obžalovaného a ďalších skutočností ako vyplývajú z vyššie uvedeného neboli pre takýto postup súdu (neukladanie trestu zákazu činnosti) splnené podmienky.

Uloženie trestu zákazu činnosti obžalovanému napriek ním uvádzaným okolnostiam, že poskytuje starostlivosť rodičom, hlavne matke, bolo nevyhnutné. Prokurátor v záverečnej reči navrhoval uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere 1 rok.

V zmysle ustanovenia § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden až desať rokov.

Ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom (§ 39 ods. 1 Trestného zákona).

Podľa § 39 ods. 3 písm. f) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však sú nesmie uložiť trest zákazu činnosti na dobu kratšiu ako šesť mesiacov.

Teda v súlade so zásadou individualizácie trestu Trestný zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu zákonom stanoveného trestu. Umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci zákonom stanovenej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračuje hranice bežné pre

priznanie statusu pohľadáčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, starostlivosť o člena rodiny a podobne. Nie je možné však vylúčiť, že viacero okolností, ktoré inak samy osebe sú len všeobecnými pohľadáčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle ustanovení § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne (ale aj mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a, ako aj na spoločnosť. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

V súvislosti s otázkami a skutočnosťami týkajúcimi sa ukladania trestu súd dáva do pozornosti nález Ústavného súdu SR P. ÚS 106/2011, v ktorom Ústavný súd vyjadril svoje stanoviská a názory k právnej problematike trestania, charakterizujúc pojem trestu a význam trestných sadzieb, účel trestu v teórii trestného práva, zásadu primeranosti trestu k trestnému činu, za ktorý je trest ukladaný, individualizáciu trestu ako prostriedok dosiahnutia primeranosti trestu.

Súd zohľadniac vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa najmä rodinných príslušníkov obžalovaného, s ktorými žije v spoločnej domácnosti a to jeho mamy a otca, ich zdravotného stavu najmä pokiaľ sa týka matky obžalovaného, u ktorej úrad už v roku 2006 konštatoval ťažké zdravotné postihnutie a z toho plynúce obmedzenia, s ktorými súvisí aj zabezpečovania jej odvozu len motorovým vozidlom na nevyhnutné lekárske vyšetrenia a ošetrenia, pričom od uvedeného času sa zrejme situácia nezmenila k lepšiemu, ale s prirodzeným starnutím matky obžalovaného a aj jeho otca, sa objem vyžadovanej pomoci zväčšuje vrátane zabezpečovania odvozu na vyšetrenia obžalovaným. Tiež je potrebné zobrať do úvahy, že obžalovaný podniká v oblasti dopravy, ktorú aj sám osobne vykonáva, čím si zabezpečuje prostriedky na obživu, na predmetné motorové vozidlo mu bol poskytnutý leasing, kde sa zaviazal na úhradu 48 splátok do augusta 2022 v sume cca 500 mesačne, teda upri akejkolvek dobe výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bude musieť zabezpečiť jednak výkon tejto činnosti aj úhradu splátok. Súd nehol nebrať do úvahy aj doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, prihliadajúc pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zistenie, že išlo o ojedinelé vybočenie z riadneho správania sa obžalovaného, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky pre použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu zákazu činnosti a to predovšetkým vzhľadom na pomery páchatel'a.

Teda súd uzatvára, že po zvážení všetkých skutočností rozhodných pri rozhodovaní o výmere tohto trestu a jeho primeranosti do úvahy prichádzajúcich okolností má za to, že postačuje uložiť trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov v trvaní 9 mesiacov a že trest v tejto výmere v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Poškodení Sociálna poisťovňa, pobočka Košice, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. a S. G. si nárok na náhradu škody riadne uplatnili.

Súd postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku najmä vzhľadom na skutočnosť, že škoda bola spôsobená pri dopravnej nehode motorovým vozidlom, zodpovednosť za škodu ktorého je upravená aj príslušnými ustanoveniami zákona č. NR SR č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, pričom obžalovaný v čase spáchania skutku nemal požitie alkoholické nápoje a teda v danom prípade zo strany poisťovne ako poisťovateľa neprichádza do úvahy vznik práva na náhradu súm, ktoré vyplatila, resp. vyplatí z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.